

عنوان مقاله:

تجزیه پایداری در ارقام یولاف با استفاده از روش تجزیه اثرات اصلی جمع پذیر و اثرات متقابل ضرب پذیر (AMMI)

محل انتشار:

دوفصلنامه تولید و فراوری محصولات زراعی و باغی، دوره 5، شماره 16 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محمد ربیعی - Shahrekord University, Shahrekord, Iran

لیلا اکبری - Shahrekord University, Shahrekord, Iran

محمود خدامباشی - Shahrekord University, Shahrekord, Iran

خلاصه مقاله:

بررسی پایداری و سازگاری یک ژنوتیپ در شرایط محیطی متفاوت جهت معرفی آن برای کاشت در شرایط شناخته شده مفید بوده و جزء نیازهای اصلی برنامه های اصلاح نباتات می باشد. با توجه به تنوع شرایط آب و هوایی مناطق مختلف کشور مطالعه و شناخت برهمکنش ژنوتیپ × محیط دارای اهمیت زیادی است. در این تحقیق عملکرد ۱۰ ژنوتیپ یولاف در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با ۳ تکرار و در ۶ شرایط زراعی مختلف در ۲ سال مورد بررسی قرار گرفت. به منظور تفسیر بهتر برهمکنش ژنوتیپ × محیط، از روش AMMI استفاده شد. نتایج تجزیه واریانس مرکب برای عملکرد دانه تفاوت های معنی داری بین ژنوتیپ ها نشان داد. با استفاده از روش AMMI مشخص شد که آثار ژنوتیپ، محیط و برهمکنش ژنوتیپ × محیط بسیار معنی دار هستند و ۴ مولفه اول در مجموع بیش از ۷۷ درصد از مجموع مربعات برهمکنش ها را توجیه نمودند. براساس بای پلات حاصل از اولین مولفه ی اصلی و میانگین در روش AMMI، ژنوتیپهای ریگودون، پیسلی و سوئیکس پایدارترین واکنش را نشان دادند و کمترین IPC۱ متعلق به ژنوتیپ سوئیکس بود درحالی که ژنوتیپ پیسر ناپایدارترین تلقی گردید.

کلمات کلیدی:

,Genotype × environment interaction, Stability, Principal component, Biplot

برهمکنش، ژنوتیپ × محیط، پایداری، مولفه اصلی، بای پلات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1220246>

